

พระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดิน
อากาศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการ
เดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
เก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “อากาศยานส่วนบุคคล”
ระหว่างบทนิยามคำว่า “อากาศยานขนส่ง” และคำว่า “อากาศ
ยานต่างประเทศ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑ ดังต่อไปนี้

““อากาศยานส่วนบุคคล” หมายความว่า อากาศยานซึ่งใช้
หรือมุ่งหมายสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ในกิจการอันมิใช่เพื่อำเนน
เป็นทางการ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๑ ทวิ ของ (ก) ของ
มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.
๒๕๒๕

“๑ ทวิ โใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕ ทวิ มาตรา
๒๕ ตริ มาตรา ๒๕ จัตวา และมาตรา ๒๕ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗

“มาตรา ๒๕ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อากาศยานส่วนบุคคล
ในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วน
บุคคลจากรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๓๗

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขออนุญาต อายุใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล แบบใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล และเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล ให้เป็นไปตามกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ตีความในมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคหนึ่ง มิใช่บังคับแก่อากาศยานขนส่งที่ใช้ในการขนส่งของหรือคนโดยสารอันมิใช่เพื่อำเนียงเป็นทางค้าเป็นครั้งคราว และได้แจ้งใ้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้ว

มาตรา ๒๕ จัตวา ใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล รัฐมนตรีออกให้สำหรับอากาศยานส่วนบุคคลดำโด ให้ใช้เฉพาะอากาศยานส่วนบุคคลดำนั้น

มาตรา ๒๕ เบญจ ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานส่วนบุคคลทำการบิน เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ และมีใบอนุญาตใ้อากาศยานส่วนบุคคลติดไปกับอากาศยานด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๓๔

“มาตรา ๖๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๕ เบญจ หรือ มาตรา ๖๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘ ทวิ และ มาตรา ๖๘ ตรี แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๘๗

“มาตรา ๖๘ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๘ ตรี ผู้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนื่องกัน ให้ปรับอีกวันละหนึ่งพันบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

มาตรา ๘ ผู้ได้รับใบสำคัญจดทะเบียนอากาศยานอยู่ก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้อากาศยาน ที่จดทะเบียนไว้เป็นอากาศยานส่วนบุคคล ให้ยื่นคำขอรับใบ อนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระ ราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยาน ส่วนบุคคลแล้ว ให้ใช้อากาศยานที่ได้จดทะเบียนไว้ในการเดิน อากาศต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๓๔

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๓๔

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
 รัฐบาลเห็นสมควรให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลสามารถ
 ใช้อากาศยานส่วนบุคคลได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาการขนส่ง
 ทางอากาศ และให้มีบุคลากรเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศมากขึ้นเป็นกำลัง
 สำรองของประเทศที่อาจเรียกมาใช้ได้เมื่อมีความจำเป็น แต่การให้เอกชน
 สามารถใช้อากาศยานส่วนบุคคลได้นั้นอาจมีผลกระทบไปถึงความมั่นคงและ
 ปลอดภัยของประเทศ จำเป็นจะต้องมีการควบคุมอย่างเคร่งครัด โดยบังคับ
 ให้เอกชนที่ประสงค์จะใช้อากาศยานส่วนบุคคลต้องขอรับใบอนุญาตใช้
 อากาศยานส่วนบุคคลจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งรัฐมนตรี
 มีดุลพินิจโดยเด็ดขาดที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาต จึงจำเป็นต้องตราพระราช
 บัญญัตินี้